

Перший склад «Журавки» (2011р.). Зверху, зліва-направо: Репецька Ольга, Шелегіна Ліна, Сьох Ольга, Клімович Зоя, Март Олена, Васерук Марія, Костюкова Євгенія, Крупіцька Валентина; знизу, зліва-направо: Шкльода Оксана, Лобан Михайло, Ярошук Галина.

НАРОДНИЙ АМАТОРСЬКИЙ АНСАМБЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ «ЖУРАВКА»

12 липня, на свято Петра і Павла, цей колектив відзначив свій перший ювілей – 5 років від створення.

Повертаючись у недалекий, але вже й неблизький 2011-й рік, Олена Март пригадує, що, отримавши від голови райдержадміністрації пропозицію очолити районний Будинок культури, ще працюючи в селищній

туару. Назву «Берегиня» мали багато по області подібних аматорів, тому обрали назву – «Журавка», котра закріпилася і приросла до зарічненського аматорського ансамблю. А успішне проходження атестації додало сил, снаги, бажання підвищувати свою майстерність й окреслило чіткі завдання на

фестивалях. Адже виконавська майстерність шліфується й підвищується не тільки репетиціями, а саме в порівнянні з іншими колективами. Для поїздок та участі в культурних заходах обласного та державного рівнів потрібні кошти, яких у бюджеті завжди бракує. Мріють учасниці «Журавки», щоб

жіночий співочий ансамбль і, знаючи талановитих співунь по Зарічному, визначала, кого буде просити у новий колектив, щоб підібрати і перші голоси, й другі. А далі - робота пішла. Телефонувала, пропонувала, кого просила, кого переконувала. Але ті, хто вміють і люблять співати, у кого в душі живе пісня, ті погоджувались без особливих вагань. Так, як то кажуть, по крупницях, вишукували й гуртували жіночий ансамбль. Перші зібрання, перші репетиції, перші плани... Всі в Будинку культури опікували молодий колектив, котрий тільки-тільки ставав на ноги. Та в процесі роботи стало зрозуміло, що для того, щоб підніматися вгору, розвиватися, потрібний професійний керівник, з музичною освітою, для котрого ця робота стала б дітищем. Інакше в творчості не можна. Пошуки привели до молоді, енергійної, амбіційної і з досвідом роботи керування дитячим хором – Оксани Шкльоди. На той час вона працювала у ліцеї. І, щоб залишити таке місце роботи, потрібно дійсно понад усе любити пісню, справу, яка до душі. Так жіночий аматорський ансамбль отримав постійного, професійного та перспективного керівника.

Першою великою сценою і першим серйозним випробуванням на майстерність для новоутвореного співочого колективу став Всеукраїнський фестиваль гумору «Лауреат нобельської премії». А далі – пішли впевненою ходою від вершини до вершини, від успіху до успіху. До першої атестації колектив підійшов з новою назвою і з золотим фондом свого тодішнього репер-

звання - народний аматорський ансамбль української пісні. Тапер у районі немає такого клубу і такої сцени, де б не звучали пісні «Журавки». Її репертуар постійно поновлюється. Про це дбають всі учасниці. Хто знав прадавню пісню своєї бабусі – прослухали, сподобалась – в обробку і до репертуару. Хто почув гарну пісню на весіллі, хто їздив кудись в гості, чи був на відпочинку і почув пісню, котра зачепила серце, у когось знайома знає пісню від своєї матері – все до колективу, на прослуховування. Так, одна за одною, відбирали кращі з кращих пісень до репертуару. Тепер їх у «Журавки» - 51. Є і фольклорні, й авторські, і народні, веселі та жартівливі, мелодійні та ліричні – на будь-якого глядача.

- Глядач теж плекає й опікує нашу «Журавку», - каже керівник колективу Оксана Шкльода. - Коли виходиш на сцену, то все має значення, починаючи від стану здоров'я, погоди, - до атмосфери в залі. Інколи навіть без різниці, скільки є глядачів. Достатньо знайти й побачити очі однієї людини, котра слухає пісню, розуміє і ніби сама проживає те, про що співається, і ти будеш співати для неї, викладаючись на всі сто відсотків. Пригадую, в Коморах, перед самим концертом, увійшла зовсім зігнута бабуся з кийочком і сіла в першому ряді. Дивиться вона на нас, слухає й плаче, бо ми про життя її співаємо, про ті роки, що збігли, як вода, - і для такого глядача співаєш так, ніби востаннє.

Різні сцени підкорювала заріченська «Журавка» і поза межами району, беручи участь в обласних

народної української пісні, нашої духовної культури, традицій, що передаються з покоління в покоління, який став би постійним спонсором заріченського народного аматорського ансамблю. Не так багато ми маємо для душі й, в гонитві за матеріальними статками, як птахи, втрачаємо одне крило, без якого не злетіти.

Потрібні колективу і сценічні костюми. Їх вони намагаються робити красивими, перешиваючи та компонуючи старі речі із колишньої спадщини, що залишилась. Дещо купують за власні кошти – то хустини, то узорні нашиють для прикрас, бо ж вони, будучи на сцені, несуть людям красу, насолоду, втіху для душі, а для цього потрібно і співати, й виглядати гарно, щоб милувати око публіки.

Першої своєї вершини «Журавка» вже досягла – це виступ на загальноукраїнській сцені у програмі «Фолькмузик». Це - хороший, значимий і символічний підсумок п'ятирічної діяльності колективу. Своім плином іде час, змінюються, через різні обставини, люди у народному аматорському ансамблі, але незмінною залишається його основа – любов до пісні, яку бережуть у «Журавці» й гідно несуть упродовж усіх років. Нехай ця чаша духовного скарбу нашого краю не міліє, нехай для заріченців аплодує вся Україна, нехай подальші ювілеї увінчують творче жниво народного аматорського ансамблю української пісні Заріченського районного Будинку культури «Журавка», прославляючи наше Полісся.

Тамара АЛЕКСІУК